

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (73)2059

Vol. 1973/0369

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(73) 2059 def.

Brussel, 11 december 1973

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD

over de tenuitvoerlegging van artikel 39 van het Aanvullend protocol
bij de overeenkomst van Ankara

I. JURIDISCHE GRONDSLAG

Het hierbij gevoegde voorontwerp heeft tot doel de tenuitvoerlegging van artikel 39 van het Aanvullend protocol bij de overeenkomst van Ankara waarin het volgende wordt bepaald :

- "1. Voor het einde van het eerste jaar na de inwerkingtreding van dit protocol stelt de Associatieraad bepalingen vast ter zake van de sociale zekerheid ten behoeve van de werknemers van Turkse nationaliteit die zich binnen de Gemeenschap vestigen en hun binnen de Gemeenschap wonende gezinsleden.
2. Door deze bepalingen dient het de werknemers van Turkse nationaliteit mogelijk te worden gemaakt om volgens onder te bepalen regels de tijdvakken waarin zij verzekerd of werkzaam waren in de verschillende lidstaten bijeen te tellen voor wat betreft onderdoms-, overlijdens- en invaliditeitspensioenen, alsmede de gezondheidszorg voor de werknemer en zijn binnen de Gemeenschap woonachtig gezin. Deze bepalingen kunnen voor de lidstaten van de Gemeenschap geen verplichting vormen om de tijdvakken mede te tellen waarin zij in Turkije verzekerd of werkzaam waren.
3. Doverbbedoelde bepalingen dienen het mogelijk te maken de uitbetaling van de gezinstoelagen te waarborgen wanneer het gezin van de werknemer woonachtig is binnen de Gemeenschap.
4. De onderdoms-, overlijdens- en invaliditeitspensioenen die zijn verworven op grond van bepalingen uit hoofde van de toepassing van lid 2, moeten naar Turkije kunnen worden overgemaakt.
5. De in dit artikel bedoelde bepalingen doen geen afbreuk aan de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit bestaande bilaterale overeenkomsten tussen Turkije en de lidstaten van de Gemeenschap, voor zover daarbij voor de Turkse onderdanen een gunstiger regeling is vastgesteld."

Door het Aanvullend protocol met ingang van 1 januari 1973 van kracht is geworden, moeten deze bepalingen vóór 1 januari 1974 door de Associatieraad worden vastgesteld.

.../...

II. ALGEMENE OVERZICHTEN

A. Overzicht van de huidige positie van de Turkse werknemers

Momenteel wordt de bescherming op het gebied van de sociale zekerheid van Turkse werknemers die in de Gemeenschap werkzaam zijn hoofdzakelijk geregeld door twee typen internationale regelingen :

1. De bilaterale overeenkomsten tussen Turkije en een aantal lid-staten (Duitsland, België, Frankrijk, Nederland en het Verenigd Koninkrijk. Tussen Turkije en Denemarken is een overeenkomst ondertekend, doch nog niet geratificeerd).
2. De Europese interimovereenkomsten van de Raad van Europa die door de lid-staten zijn geratificeerd en waarin het volgende is vastgelegd :
 - a) gelijkheid van behandeling ten opzichte van de nationale wettelijke regelingen. Aan deze gelijkheid van behandeling zijn echter vrij stringente voorwaarden op het gebied van de woonplaats gekoppeld, hoofdzakelijk ten aanzien van prestaties met hoofde van premievrije regelingen;
 - b) gelijkheid van behandeling van onderdanen van een lid-staat van de Raad van Europa met onderdanen van andere lid-staten die een bilaterale overeenkomst inzake sociale zekerheid met elkaar hebben gesloten voor de toepassing van deze overeenkomst (1).

Het geheel van deze overeenkomsten is echter onvolledig, de bepalingen daarvan verschillen van overeenkomst tot overeenkomst en het merendeel ervan is niet bijgewerkt sedert de inwerkingtreding van de communautaire verordeningen.

Voorts zijnaan de toepassing van deze twee beginselen bepaalde reserves gekoppeld die zijn neergelegd in bijlage III van de overeenkomsten en die hoofdzakelijk betrekking hebben op de uitsluiting van de werkingssfeer van een aantal premievrije prestaties (Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Italië, Luxemburg en België), van geboortetoelagen in Frankrijk en Luxemburg en van de bepalingen van de overeenkomst tussen Duitsland en België betreffende de werkloosheidsverzekering.

Wat is de positie van de Turkse werknemers die in de Gemeenschap werkzaam zijn in het licht van het bestaan van de hierboven genoemde regelingen ten aanzien van de gelijkheid van behandeling, de samentelling van tijdvakken en het transfert van prestaties die de drie grondslagen van de internationale sociale zekerheid vormen ?

- Wanneer de gelijkheid van behandeling niet in de interne wetgeving zelf is vastgelegd - zoals het geval is in een aantal lid-staten voor somtijds belangrijke prestaties - en wanneer bilaterale overeenkomsten ontbreken, bestaan er bepaalde vormen van ongelijkheid waarvoor de interimovereenkomsten slechts gedeeltelijke oplossingen vormen als gevolg van het bestaan van eisen inzake de woonplaats.
- Ten aanzien van de samentelling van tijdvakken van verzekering, van arbeid of van wonen kan worden opgemerkt dat de verschillende werkingssfeer

.../...

(1) De communautaire verordeningen die op grond van artikel 51 van het EEG-Verdrag zijn vastgesteld zijn in de plaats getreden van de bilaterale overeenkomsten die tussen de lid-staten zijn gesloten doch alleen ten aanzien van de personen die onder het toepassingsgebied van deze verordeningen vallen. Deze overeenkomsten blijven derhalve van toepassing onder andere op

van bilaterale overeenkomsten die lid-staten onder elkaar hebben gesloten en van bilaterale overeenkomsten tussen een lid-staat en Turkije tot gevolg heeft dat de loopbaan van een Turkse werknemer die in meer dan één lid-staat werkzaam is geweest nimmer volledig wordt medegegeld doch wordt gefractionneerd, hetzij omdat op grond van een regeling de in Turkije vervulde tijdvakken niet worden medegegeld, hetzij omdat op grond van een andere regeling de in een der lid-staten vervulde tijdvakken eveneens buiten beschouwing worden gelaten.

- Het transfert van prestaties naar Turkije is alleen zeker gesteld voor prestaties verschuldigd door een lid-staat die met Turkije een bilaterale overeenkomst heeft gesloten. Aan de andere kant kunnen Turkse prestaties alleen worden overgemaakt naar deze lid-staat.

Hieruit blijkt dat alleen de werknemer die werkzaam is geweest in een lid-staat die met Turkije een bilaterale overeenkomst heeft gesloten een meer of minder volledige bescherming geniet. Een andere werknemer in meer dan één lid-staat hebben gewerkt is deze bescherming niet alleen partieel, doch biedt bovendien ingewikkelde problemen met name voor de toekenning van pensioenen en lijkende prestaties (zichtoverzekering). Deze problemen zijn nog ingewikkelder wanneer de betrokken lid-staten een bilaterale overeenkomst met elkaar hebben gesloten die door de werking van interimovereenkomsten op de Turkse werknemer van toepassing is.

Het is derhalve noodzakelijk verbetering aan te brengen in de bestaande lacunes en het onovereenkomende karakter van de huidige regelingen als gevolg van de huidige situatie door het vaststellen van uniforme bepalingen die op eenvoudige wijze kunnen worden toegepast. Deze doelstelling is slechts gedeeltelijk verwezenlijkt in artikel 39 van het aanvullend protocol waarvan lid 2 het medetellen van in Turkije vervulde verzekeringstijdvakken uitdrukkelijk uitsluit. Voor een doelmatige en volledige oplossing van de hierboven geschetste problemen zou namelijk een regeling vereist zijn onder het toepassingsgebied waarvan zowel de wettelijke regelingen van de lid-staten als die van Turkije zouden vallen. Derhalve kunnen de ingevolge artikel 39 vast te stellen bepalingen alleen die problemen regelen welke voortvloeien uit de toepassing van de wettelijke regelingen van de lid-staten en als zodanig met name beogen het vervangen van de bilaterale overeenkomsten tussen lid-staten die in de vorm van interimovereenkomsten op Turkse werknemers van toepassing zijn.

.../...

B. Interpretatie van artikel 39 van het Aanvullend protocol

In verband met het feit dat de toepassing van artikel 39 alleen voor de instellingen van de sociale zekerheid van de lid-staten financiële en administratieve lasten met zich zou brengen, heeft de Commissie het nuttig geoordeeld het advies van de deskundigen van de lid-staten in te winnen alvorens een ontwerp-besluit op te stellen. Daartoe is de Administratieve Commissie voor de Sociale Zekerheid van migrerende werknemers bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen, die o.a. belast is met het behandelen van vraagstukken welke zich voordoen bij de interpretatie en de toepassing van communautaire verordeningen betreffende de sociale zekerheid, geraadpleegd.

In de Administratieve Commissie zijn twee opvattingen naar voren gekomen :

- de eerste wil aan artikel 39 een volstrekt letterlijke interpretatie geven;
- de tweede wil aan dit artikel een interpretatie geven, die meer in overeenstemming is met de geest van de Overeenkomst van Ankara.

1. Volgens de aarhangers van de letterlijke interpretatie zou het door de Associatierraad vast te stellen besluit de volgende vorm moeten hebben :

- het beginsel van de gelijkheid van behandeling ten opzichte van de nationale wettelijke regelingen zou niet moeten worden opgenomen omdat artikel 37 van het Aanvullend protocol alleen spreekt van niet-discriminatie ten aanzien van de lonen en arbeidsvoorwaarden;
- de personele werkingssfeer zou moeten worden beperkt tot Turkse werknemers die, na onderworpen te zijn geweest aan de wettelijke regeling van een lid-staat onderworpen zijn of zijn geweest aan de wetgeving van een of meer andere lid-staten, en hun gezinsleden en nabestaanden, waardoor zouden zijn toegesloten werknemers die aan de wettelijke regeling van slechts één lid-staat onderworpen zijn of zijn geweest, grensarbeiders, werknemers die in verscheidenen lid-staten werkzaam zijn, gedetacheerde werknemers, werknemers in het internationaal vervoer, zeelieden enz., alsmede de gezinsleden die op het grondgebied van een andere lid-staat dan de bevoegde staat wonen.

Het doel van artikel 39 van het Aanvullend protocol zou zijn het vergemakkelijken van de geografische en beroepsmobiliteit van de Turkse werknemers in het kader van de bepalingen van de artikelen 37 en 38 van het protocol welke artikelen hen in staat moeten stellen geleidelijk van het vrije verkeer binnen de Gemeenschap te profiteren.

Derhalve zouden de op grond van artikel 39 vast te stellen bepalingen zich moeten beperken tot het regelen van de problemen van de actieve werknemers die zich van de ene lid-staat naar een andere verplaatsen om aldaar hun werkkring te aanvaarden en daarheen hun woonplaats overbrengen hoofdzakelijk door middel van samentelling van de tijdvakken van verzekering of arbeid en het uitsluiting van die welke vóór die plaats in de lid-staat...

- op het gebied van de materiële werkingssfeer moeten geen bepalingen worden opgenomen in verband met de verzekering tegen arbeidsongevallen en beroepsziekten, de werkloosheidsverzekering, uitkeringen bij overlijden omdat deze risico's en prestaties niet in artikel 39 zijn genoemd;
- er zou alleen moeten worden opgenomen het transfert naar Turkije van die pensioenen die zijn verworven als gevolg van de toepassing van de wettelijke regeling van ten minste twee lid-staten, terwijl de eventuele uitvoer van pensioenen verworven als gevolg van de wettelijke regeling van één lid-staat geregeld blijft bij de interne wettelijke regeling van de betrokken staat of van een eventueel tussen deze lid-staat en Turkije bestaande bilaterale overeenkomst; Bovendien zou het besluit geen bepalingen mogen bevatten waarbij het zonder beperkingen overnemen van pensioenen, verworven als gevolg van de wettelijke regeling van twee lid-staten naar een andere lid-staat dan de staat waar het debiteurorgaan gevestigd is, mogelijk wordt;
- geen gezondheidszorg opnemen op het grondgebied van een andere lid-staat dan de lid-staat waar het bevoegd orgaan gevestigd is, zowel voor de werknemer als voor de gezinsleden;
- voor de berekening van de pensioenen de gezinsleden niet medetellen, d.w.z. geen verhogingen of aanvullingen op pensioenen voor ten laste komende gezinsleden toekennen.

2. De aanhangers van de interpretatie in de geest van de Overeenkomst van Ankara hebben erop gewezen dat deze letterlijke interpretatie zou leiden tot een onsamenhangende regeling en tot onbillijkheden. Een ongeïnterpreteerde zou met name tot gevolg hebben dat de op grond van artikel 39 van het Aanvullend protocol vastgestelde bepalingen niets zouden toevoegen aan de rechten die Turkse werknemers reeds genieten op grond van bilaterale overeenkomsten die lid-staten met elkaar hebben gesloten en die op hen van toepassing zijn door middel van de genoemde interimovereenkomsten behalve het transfert naar Turkije van pensioenen verworven in lid-staten die geen overeenkomst met Turkije hebben gesloten. Het besluit zou zelfs een stap terug betekenen ten opzichte van deze overeenkomsten omdat de strekking daarvan over het algemeen veel ruimer is.

3. Derhalve dient te worden onderzocht of artikel 39 van het Aanvullend protocol inderdaad een andere interpretatie uitsluit. In dit verband dient te worden opgemerkt :

- a) dat de redactie zelf van artikel 39 een zekere speelruimte in dit verband laat. In lid 1 van artikel 39 wordt namelijk bepaald dat "de Associatierraad bepalingen vaststelt ter zake van de sociale zekerheid ten behoeve van de werknemers van Turkse nationaliteit die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen en ten behoeve van hun binnen de Gemeenschap woonachtige gezinnen". De leden 2 en 3 van hetzelfde artikel beginnen met de woorden "Door deze bepalingen" of "bovengenoemde bepalingen dienen het mogelijk te maken" de samentelling, de uitkering, enz. Deze formulering blijkt geen limitatieve interpretatie op te leggen doch daaruit kan integendeel worden afgeleid dat op grond van lid 1 maatregelen moeten worden genomen ten behoeve van Turkse werknemers en op grond van de volgende leden dat deze bepalingen met name de samentelling, de uitkering en gezinsbijslagen enz. moeten behelzen.

- b) Artikel 39 van het Aanwettend protocol wordt in hoofdstuk 1 van Titel III "Verkeer van personen en diensten" voorafgegaan door bepalingen betreffende het vrij verkeer van werknemers en in het bijzonder door artikel 36 waarin de geleidelijke totstandkoming van het vrij verkeer van Turken wordt vastgesteld in de Gemeenschap is voorzien tussen 1 december 1976 en 30 november 1986. De vraag doet zich voor of in verband met de omstandigheid dat tot in 1976 geen enkele maatregel op dit gebied wordt genomen en dat tussen dit tijdstip en 1986 het vrije verkeer slechts gedeeltelijk zal worden verwezenlijkt, de werknemers van de te nemen maatregelen uit hoofde van artikel 39 en met name de personele werknemers daarvan om die reden te worden beperkt. Het komt niet voor dat het noodzakelijk is een zo ruime band tussen deze beide bepalingen te leggen. De aard en de omvang van het probleem dat de werknemers ondervinden als gevolg van hun verplaatsing binnen de Gemeenschap in het kader van de wettelijke regelingen van sociale zekerheid zijn namelijk niet gebonden aan de graad van liberalisatie van het verkeer. Deze problemen zijn het gevolg van de verplaatsing alleen, ongeacht of deze verplaatsing voortvloeit uitsluitend uit de toepassing van nationale politiek van inreis en verblijf of dat deze wordt vergemakkelijkt door gemeenschapsmaatregelen. In dit verband dient te worden opgemerkt dat in tegenstelling tot artikel 36, artikel 39 geen expliciete uitzondering bevat. Het is ook niet anders voor wat de bepalingen van Verordeningen nos. 3 en 4 aangaat die zijn vastgesteld in toepassing van artikel 51 van het EEG-Verdrag en die in werking zijn getreden zelfs vóór de eerste Gemeenschapsregelingen betreffende het vrije verkeer die steunen op artikel 49 van dit Verdrag en waarin weliswaar belangrijke verbeteringen zijn aangebracht sedert 1959, maar die vanaf dat tijdstip alle risico's dekten en bijna alle situaties die ontstaan als gevolg van de verplaatsing van de werknemers en hun gezin.
- c) Hoewel uit de voorbereidende werkzaamheden duidelijk blijkt dat de lidstaten niet hebben gewenst dat op gemeenschapsniveau rekening wordt gehouden met de situatie die het gevolg is van de toepasselijkheid van de Turkse wettelijke regeling op de werknemers vóór of na hun arbeid in de Gemeenschap, vloeit hieruit geenszins voort dat ten aanzien van de positie van de Turkse werknemers ten opzichte van de wettelijke regelingen van de Gemeenschap alleen, binnen de Gemeenschap de maatregelen die moeten worden genomen uit hoofde van lid 1 van artikel 39 strikt dienen te worden beperkt tot de problemen die zijn bedoeld in de leden 2 en 3 van dit artikel.
- d) Bovendien dient er op te worden gewezen dat de vertegenwoordigers van de lidstaten in de Administratieve Commissie hebben verzocht om in het geval de Commissie een letterlijke interpretatie zou geven, de aandacht van de Raad te vestigen op de leemten en onsamenvhangende situaties die hiervan het gevolg zouden zijn. Al hebben sommige van hen er de voorkeur aan gegeven zich in principe te beperken tot een letterlijke interpretatie van de tekst van artikel 39, dan was dit toch gepaard met de opmerking dat dit vraagstuk van interpretatie veel eerder een vraagstuk van politieke aard is dat uiteindelijk dient te worden beslist door de Gemeenschapsinstanties. Niettemin hebben bij de slotdiscussie een aantal voorstellen, gebaseerd op een ruimere interpretatie een gunstig onthaal gevonden bij de meerderheid van de deskundigen.

4. Dit standpunt kan bovendien worden ondersteund door bijzondere overwegingen ter zake van ieder van de hierboven sub II B 1) genoemde punten :

- a) Het zou bezwaarlijk zijn het beginsel van de gelijkheid van behandeling ten opzichte van de nationale wettelijke regelingen niet in het besluit op te nemen. De gelijkheid van behandeling is namelijk een eerste beginsel van de internationale instrumenten op het gebied van sociale zekerheid. Voorts is het beginsel opgenomen in het mandaat dat de Raad aan de Commissie heeft verstrekt voor de onderhandelingen met de Maghreb-landen en het komt niet gerechtvaardigd voor de geassocieerde staat die bovendien een toekomstige lid-staat is te weigeren hetgeen aan de landen van de Maghreb zal worden toegestaan.

Tenslotte heeft het Hof van Justitie bij herhaling verklaard dat gelijkheid van behandeling een van de fundamentele beginselen is van de gemeenschapsregelingen op het gebied van sociale zekerheid van de migrerende werknemers, hoewel dit beginsel niet in artikel 51 van het Verdrag dat de juridische basis vormt van deze regelen is vermeld.

- b) De beperking van de persoonlijke werkingssfeer van het besluit tot alleen die werknemers op wie de wettelijke regeling van twee of meer lidstaten van toepassing is of is geweest lijkt evenmin houdbaar.

Het is namelijk moeilijk voorstelbaar dat artikel 39 dat is opgenomen in het Aanvullend protocol de positie van de ongeveer 700.000 Turkse werknemers die in één enkele lid-staat werkzaam zijn onberoerd zou laten als het zich zou beperken tot een regeling van de positie van het zeer geringe aantal van hen die nu in één lid-staat te hebben gewerkt, tewerkgesteld zijn of geweest zijn in een andere lid-staat.

Voorts zou deze beperking van de werkingssfeer de gezinsleden van de werknemer die zich in een andere lid-staat bevinden doen die waar de werknemer tewerkgesteld is uitsluiten. Verschillende deskundigen hebben erop gewezen dat deze situatie niet uitzonderlijk is als gevolg van de huisvestingsproblemen in sommige landen.

De term "werknemers die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen" is eenvoudig overgenomen van de titels van de Gemeenschapsverordeningen. Oorspronkelijk luidde de term van de titels van deze verordeningen : "migrerende werknemers". Deze uitdrukking komt niet meer in de titels van de verordeningen voor als gevolg van de enge interpretatie waartoe deze titel soms aanleiding heeft gegeven (gevallen van gepensioneerden, gezinsleden, vakantiegangers).

Tenslotte zou lid 5 van artikel 39 zonder zin zijn indien artikel 39 uitsluitend de positie zou regelen van de Turkse werknemers op wie twee wettelijke regelingen van lidstaten van toepassing zijn, aangezien per definitie de bilaterale overeenkomsten bestaande tussen Turkije en de lidstaten slechts van toepassing zijn voor de betrekkingen tussen iedere betrokken lid-staat en Turkije en bijgevolg niet meer of minder gunstig kunnen uitvallen dan het besluit.

- c) Indien bij het lezen van de bepalingen van artikel 39 sommige denkwijzen de mening kunnen hebben gekent dat voor de talken van sociale verzekering die niet uitdrukkelijk zijn genoemd in het besluit geen voorzieningen dienen te worden getroffen, dan is dit toch niet het standpunt van de Commissie.

Uit de voorbereidende werkzaamheden van de opstelling van artikel 39 blijkt namelijk dat de lid-staten van de materieële uitkeringen van het besluit uitsluitend wenschen uit te sluiten:

- het medetellen van de in Turkije vervulde tijdvakken;
- betaling van kinderbijslag wanneer het gezin in Turkije woont;
- de gezondheidszorg van de werknemer en zijn gezin dat in Turkije woont;
- de werkloosheidsverzekering.

Daarentegen vormen de uitkeringen bij overlijden geen afzonderlijke tak van sociale verzekering, daar deze zijn gekoppeld hetzij aan de ziekteverzekering, hetzij aan de overlijdensverzekering nevens de wettelijke regeling van de lid-staten alsmede aan de arbeidsongevallenverzekering. In verband met de omstandigheid dat deze talken worden gedekt door artikel 39 is er geen aanleiding deze uitkeringen uit te sluiten.

De term "gezondheidszorg" die niet wordt gebesigd in de terminologie van de Gemeenschap, kan redelijkerwijs worden uitgelegd in die zin dat zowel de verstrekkingen van de ziekteverzekering als de uitkeringen daaronder vallen en dit naar de mening zelf van hen die een letterlijke interpretatie voorstaan. Uit het feit dat de ziekteverzekering niet is genoemd, kan worden geconcludeerd dat eveneens zijn gelukt de aan de arbeidsongevallenverzekering analoog uitkeringen. In dit verband dient te worden opgemerkt dat het weglaten van de oudste tak van de sociale verzekering in artikel 39 kan worden verklaard door de omstandigheid dat met uitzondering van zeer bijzondere gevallen, het recht op uitkeringen op korte termijn en lange termijn uit hoofde van deze verzekering niet afhankelijk is gesteld van eisen van verzekeringsduur of arbeidsduur en dat bepalingen met betrekking tot samentelling op dit gebied niet noodzakelijk zijn.

Evenmin dient in algemene zin de verlening van gezondheidszorg op het grondgebied van een andere lid-staat dan die waar het bevoegde orgaan zich bevindt, te worden uitgesloten en zulks niet voor de werknemer noch voor zijn gezinsleden. Aangezien het besluit van toepassing zou zijn op grensarbeiders, gedetacheerde arbeiders, zeelieden, enz..., kan men deze categoriën geen rechten onthouden die niet zijn uitgesloten door artikel 39.

- d) Ten aanzien van het transfereert naar Turkije van pensioen, verworven als gevolg van de aansluiting bij de wettelijke regeling van één enkele lid-staat, zou het ten minste vreemd voorkomen dat het transfereert van de uitkeringen onbepoerd zou zijn toegelaten terwijl het recht op uitkeringen slechts ontstaat in een lid-staat doordat gebruik gemaakt wordt van tijdvakken van verzekering vervuld in een andere lid-staat, terwijl dit voordeel zou worden geweigerd indien de werknemer voldoet aan de eisen voor het ontstaan van het recht zoals toegekend in de wettelijke regeling van één enkele lid-staat en waarbij dus slechts rekening wordt gehouden met de tijdvakken vervuld in dit land.

Artikel 39 reest niet uitdrukkelijk het transfereert van pensioen en renten aan rechthebbenden die wonen in een andere lid-staat dan de bevoegde staat. Maar aangezien deze uitkeringen kunnen worden getransfereerd naar Turkije komt het voor dat zij a fortiori transferabel zijn in de Gemeenschap. In dit verband kan men zich moeilijk voorstellen dat een werknemer die toestemming heeft te blijven in een lid-staat van dit recht geen gebruik kan maken aangezien het pensioen dat door een andere staat wordt betaald, kan worden overgedragen aan de werknemer.

Er is geen aanleiding voor de berekening van de pensioenen het medetellen van de gezinsleden uit te sluiten en bijgevolg dient gerekend te worden met verhogingen en aanvullende pensioenen voor de ten laste komende gezinsleden. Deze verhogingen en aanvullingen vormen trouwens een integrerend bestanddeel van de pensioenen.

*

*

*

De Commissie stelt de Raad voor dat de Gemeenschap in de Associatieraad het hiervoren in punt B 2 t/m 4 uiteengezette standpunt inneemt.

Teneinde de besprekingen in de Raad te vergemakkelijken legt de Commissie tevens als bijlage een voor-ontwerp voor van de maatregelen die de Gemeenschap zou moeten treffen indien de Associatieraad zou beslissen overeenkomstig dit standpunt te handelen.

III. COMMENTAAR OP BIJGAAND ONTWERP-BESLUIT

Om de lidstaten inderdaad te bevestigen in de Gemoedelijkheid van oordeel dat het ontwerp-besluit van de bepalingen van artikel 39 met zijn grondslagen, die in overeenstemming is met de geest van de Overeenkomst van Ankara.

Voorts is zij van mening dat het een administratieve noden gewaant is in het besluit - zover mogelijk - veelal de gemeenschapsverordeningen inzake de sociale zekerheid van lidstaten te nemen (1) over te nemen dan de organen van de lidstaten te verplichten nieuwe bepalingen toe te passen.

De volgende overwegingen liggen aan bijgaand ontwerp-besluit ten grondslag :

Titel I - Algemene bepalingen

Artikel 1

Van de in artikel 1 van Verordening 1403/71 gegeven definities zijn de definities die betrekking hebben op de uitdrukkingen "seizoenarbeider", "vluchting" en "staatsloze" niet van betekenis voor de Turkse werknemers en zij worden dus niet overgenomen.

De omschrijving van het begrip "werknemer" is gelijk aan die in artikel 1 a) i) en ii) van de verordening; de definitie onder iii) : personen die vrijwillig verzekerd zijn, werd niet overgenomen.

De omschrijving van de uitdrukkingen : "lid-staat", "wetgeving" of "wettelijke regeling", "verdrag inzake sociale zekerheid", "bevoegde autoriteit", "orraan", "bevoegd orgaan" en "orgaan van de woonplaats" werd dusdanig aangepast dat deze ofwel eveneens betrekking hebben op Turkije ofwel teneinde te preciseren dat hiermede uitsluitend lid-staten werden bedoeld.

Artikel 2 en 3

De bepalingen betreffende de personele werkingssfeer (artikel 2) en de gelijkheid van behandeling (artikel 3, leden 1 en 2) komen overeen met die van Verordening 1403/71.

De gelijkheid van behandeling omvat alle takken van de sociale zekerheid doch het besluit bevat geen bijzondere bepalingen met betrekking tot de uitkeringen bij werkloosheid, de langlopende uitkeringen bij arbeidsongevallen en beroepsziekten en andere gezinsbijslagen dan kinderbijslag.

Artikel 4

De Turkse werknemers ontvangen momenteel prestaties uit hoofde van de bilaterale verdragen die tussen de lid-staten zijn gesloten langs de omweg van de tussen de lid-staten en Turkije bestaande Europese interimovereenkomsten. De werkingssfeer van het besluit is grotendeels gelijk aan de werkingssfeer van deze verdragen. Het besluit zal dus in het raam van de personele en materiële werkingssfeer in de plaats van de thans op de Turkse werknemers van toepassing zijnde bepalingen moeten treden, aangezien anders zowel het besluit als één of meer bilaterale verdragen gelijktijdig zouden worden toegepast zonder dat vaststaat in hoeverre welke overeenkomst de rechten van de betrokkenen uiteindelijk worden vastgesteld.

.../...

(1) Verordeningen (EEG) 1403/71 en 574/72, gewijzigde tekst.

Artikel 5

Evenals bij Verordening 1403/71 blijven de verplichtingen welke voortvloeien uit de door de Internationale Arbeidsconferentie aangenomen verdragen en de intergouvernementen over het Middelen blijven het Europees verdrag betreffende de sociale zekerheid van arbeiders werkzaam bij het internationaal vervoer en, overeenkomstig lid 5 van artikel 39 van het Aanvullend Protocol, de gunstigere bepalingen van bilaterale verdragen die tussen de lid-staten en Turkije zijn gesloten, van toepassing.

Er wordt niet gesproken over het verdrag betreffende de sociale zekerheid van Rijnverrederijen aangezien de toepassing van dit verdrag beperkt is tot de onderdanen van de verdragsluitende partijen, waartoe Turkije niet behoort.

Na de inwerkingtreding van het in het kader van de Raad van gesloten Europees verdrag inzake sociale zekerheid, voor Turkije en tenminste twee lid-staten zal de Associatieland de gevolgen van dit verdrag voor de toepassing van het besluit moeten nagaan.

Artikel 6 en 7

Het bepaalde betreffende de ontheffing van de bepalingen inzake de woonplaats en de aanpassing van de uitkeringen aan het loon- of prijzniveau is gelijk aan hetgeen hiertoe in Verordening 1403/71 is bepaald.

Artikel 8

Het bepaalde in artikel 12 van Verordening 1403/71 betreffende de non-cumulatie van uitkeringen werd eveneens overgenomen en gewijzigd teneinde rekening te houden met het wonen in Turkije en het ontbreken van bepalingen betreffende de toekenning van langlopende uitkeringen bij arbeidsongevallen en beroepsziekten.

Titel II - Vaststelling van de toe te passen wetgevingArtikel 9

De bepalingen betreffende de wetgeving die toe te passen is op de Turkse werknemers werden overgenomen uit Verordening 1403/71, met uitzondering van de niet terzake dienende bepalingen, zoals die met betrekking tot personen in overheidsdienst, de militaire dienst, de vrijwillige of vrijwillig voortgezette verzekering, het personeel van diplomatieke zendingen en de hulp-functionarissen van de Europese Gemeenschappen.

Titel III - Bijzondere bepalingen met betrekking tot de verschillende soorten van prestatiesArtikel 10 en 11 - Ziekte en moederschap

De bepalingen van de verordening werden overgenomen, met uitzondering van die met betrekking tot de seizoenarbeiders, de werklozen en de personen die een pensioen of rente aanvragen. Het verlenen van verstrekkingsgedurende een tijdelijk verblijf elders is evenwel beperkt tot verplaatsingen in verband met de uitoefening van het beroep. Voorts bleek het nodig een bijzondere bepaling betreffende de Turkse grensarbeiders die volledig werkloos zijn op te nemen.

Artikel 12 - Invaliditeit

Alle bepalingen van Verordening 1403/71 worden overgenomen, met uitsluiting van een hier niet toepasselijke dienende bepaling betreffende de toepassing van de Nederlandse wet op de arbeidsongeschiktheidverzekering. Voor de berekening van de uitkeringen wordt eveneens rekening gehouden met de in Turkije wonende gezinsleden.

Artikel 13 en 14 - Ouderdom en overlijden (pensioenen)

In tegenstelling met het bepaalde in Verordening 1403/71 is de vastgelegde regeling voor de berekening van de prorata-temperis pensioenen van toepassing in alle gevallen; onverschillig of de werknemer met of zonder aansluiting van tijdvakken van arbeid, verzekering of wonen voldoet aan de voorwaarden voor het ingaan van het recht op uitkeringen.

Zoals hiervoor onder II A vermeld, zijn vijf lid-staten door een bilateraal verdrag inzake sociale zekerheid met Turkije verbonden. Het naast elkaar bestaan van deze overeenkomsten behoeft geen problemen te scheppen op het gebied van de kortlopende uitkeringen doch dit is niet hetzelfde voor de pensioenen. Iedere lid-staat die door een bilateraal verdrag met Turkije is verbonden, en namelijk aan de Turkse werknemer op wie de wetgeving van een andere lid-staat van toepassing is geweest, een pensioen moeten toekennen berekend bij toepassing van het bilaterale verdrag op grond van de tijdvakken die in de eerste lid-staat en Turkije zijn vervuld en een pensioen berekend bij toepassing van het besluit op grond van dezelfde tijdvakken en de tijdvakken die in de andere lid-staat zijn vervuld. Dit zou eveneens gelden voor laatstgenoemde staat indien deze eveneens door een bilateraal verdrag met Turkije zou zijn verbonden.

Het gaat er in dit verband om te weten op welke wijze deze cumulatie die een ieder als ontoelbaar zal moeten beschouwen, kan worden voorkomen.

Wij herinneren er in dit verband aan dat artikel 39, lid 5 bepaalt dat het besluit de gunstiger regeling op grond van de toepassing van bovengenoemde bilaterale verdragen onverlet moet laten.

Er zijn twee oplossingen mogelijk. In ieder geval is het niet mogelijk bij voorbaat vast te stellen of de bepalingen van een overeenkomst gunstiger zijn dan die van een andere en een besluit kan voor ieder geval eerst worden genomen nadat de berekeningen bij toepassing van iedere overeenkomst zijn gemaakt.

Volgens de eerste oplossing zou de werknemer in alle gevallen het hoogste pensioenbedrag moeten ontvangen, zonder dat bij voorbaat wordt vastgesteld dat de ene overeenkomst vóór de andere moet worden toegepast.

In dit verband moet erop worden gewezen dat ingeval een bij toepassing van het besluit verschuldigd pensioen zal worden toegekend, de rechthebbende niet de aan dit pensioen verbonden rechten (verlening van geneeskundige verzorging in Turkije) kan genieten; hij zou hierop slechts aanspraak kunnen maken wanneer hij een uit hoofde van een bilateraal verdrag verschuldigd pensioen zou genieten.

De tweede oplossing houdt in dat in alle gevallen een pensioen wordt toegekend dat berekend wordt overeenkomstig de bilaterale bepalingen, dat eventueel wordt vermeerderd met een aanvullend bedrag gelijk aan het verschil tussen het bedrag van dit pensioen en dat van het hoogste pensioen dat door dezelfde lid-staat zou zijn verschuldigd bij toepassing van het besluit. Deze tweede oplossing werd aanvaard tijdens de...

Evenals voor de invaliditeitsuitkeringen werd voor de berekening van de uitkeringen rekening gehouden met de gezinsleden die in Turkije wonen.

Artikel 15 - Arbeidsongevallen en beroepsziekten

De bepalingen van Verordening 1403/71 werden overgenomen behalve die met betrekking tot de langdurige uitkeringen. Bovendien wordt bij een verblijf buiten het bevoegde land slechts prestaties toegekend indien de verplaatsing in verband met de uitoefening van het beroep geschiedt.

Artikel 16 en 17 - Uitkeringen bij overlijden

De bepalingen van Verordening 1403/71 werden overgenomen.

Artikel 18 en 19 - Gezins- en kinderbijslag

De kinderbijslag wordt toegekend overeenkomstig het bepaalde in Verordening 1403/71.

Titel IV - Diverse bepalingen

Artikel 20 t/m 26

De bepalingen betreffende de samenwerking van de bevoegde autoriteiten, de vrijstelling of verlaging van rechten, de vrijstelling van legalisatie, de aanvragen, verklaringen of beroepschriften, het geneeskundig onderzoek, de overmaking van op grond van het besluit verschuldigde bedragen, de bijzonderheden inzake toepassing van bepaalde wetgevingen, de huisvestingstoelagen en gezinsbijslagen die om bevolkingspolitieke redenen worden gegeven, de premies of bijdragen voor rekening van niet op het grondgebied van de bevoegde staat gevestigde werkgevers of ondernemingen, de inning van premies of bijdragen en het recht van de organen welke prestaties verschuldigd zijn ten opzichte van aansprakelijke derden, zijn gelijk aan die van Verordening 1403/71, met dien verstande dat in sommige bepalingen de vermelding van Turkije werd toegevoegd.

Titel V - Toepassingsbepalingen

Artikel 27 t/m 44

De bepalingen betreffende de wijze van toepassing werden overgenomen uit Verordening 574/72 met de daarvoor noodzakelijke wijzigingen ingevolge de bepalingen voorkomende in de titels I, II en III die afwijken van de overeenkomstige bepalingen in Verordening 1403/71.

Titel VI - Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 45

Deze bepalingen werden overgenomen uit de artikelen 94 en 95 van Verordening 1403/71 en uit artikel 120 van Verordening 574/72.

BIJLAGE I

Bijlage V van Verordening 1400/71 werd gewijzigd teneinde rekening te houden met de bijzonderheden in de toepassing van de nationale wetgevingen op de Turkse werknemers.

BIJLAGE II

De bijlagen van Verordening 574/72 werden aangevuld wat betreft de bevoegde autoriteiten en organen, de organen van de woonplaats en de verblijfplaats en de verbindingsorganen.

Voorontwerp van bepalingen betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen van de lid-staten op Turkse werknemers die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen alsmede hun aldaar wonende gezinsleden.

TITEL I : ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van deze verordening :

- a) wordt onder "grensarbeider", "gezinslid", "nagelaten betrekking", "woonplaats", "verblijfplaats", "bevoegde staat", "tijdvakken van verzekering", "tijdvakken van arbeid", "tijdvakken van wonen", "uitkeringen", "pensioenen" en "renten", "gezinsbijslagen", "kinderbijslag" en "uitkering bij overlijden" hetzelfde verstaan als in artikel 1 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971;
- b) wordt onder "werknemer" verstaan ieder :
 - i) die verplicht of vrijwillig voortgezet verzekerd is tegen een of meer gebeurtenissen, behorende tot de takken van een stelsel van sociale zekerheid dat op loontrekkenden van toepassing is, met uitzondering van de in bijlage V van Verordening 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 opgenomen beperkingen,
 - ii) die in het kader van een stelsel van sociale zekerheid dat voor alle ingezetenen of voor de gehele beroepsbevolking geldt, verplicht verzekerd is tegen een of meer gebeurtenissen behorende tot de takken van sociale zekerheid waarop deze verordening van toepassing is :
 - wanneer hij door de wijze van beheer of van financiering van dit stelsel als loontrekkende kan worden onderkend, dan wel,
 - indien dergelijke criteria niet aanwezig zijn, wanneer hij in het kader van een voor loontrekkenden ingesteld stelsel verplicht of vrijwillig voortgezet verzekerd is tegen een andere in bijlage I omschreven gebeurtenis;
- c) worden ten aanzien van elke lid-staat onder "wetgeving" of "wettelijke regeling" verstaan, de bestaande of toekomstige wetten, regelingen, statutaire bepalingen en alle andere uitvoeringsmaatregelen, welke betrekking hebben op de in artikel 3, leden 2 en 4, bedoelde takken en stelsels van sociale zekerheid,

onder deze term vallen niet de bestaande of toekomstige contractuele bepalingen, ongeacht of deze al dan niet bij een besluit van de overheid verbindend zijn verklaard, dan wel een ruimere werkingssfeer hebben verkregen,

de bepalingen van de vorige subalinca mogen niet tot gevolg hebben dat de regelingen waarop Verordening Nr. 3 van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap (1) van toepassing was, aan de werkingssfeer van dit besluit worden onttrokken;

.../...

- d) wordt onder "verdrag inzake sociale zekerheid" verstaan elke bilaterale of multilaterale overeenkomst welke op het gebied van de sociale zekerheid, voor alle in artikel 3, leden 2 en 4, bedoelde talken en stelsels, of een deel daarvan, uitsluitend voor twee of meer lid-staten of voor een of meer lid-staten en Turkije verbindend is of zal zijn, alsmede elke zodanige multilaterale overeenkomst welke voor ten minste twee lid-staten of een lid-staat en Turkije en één of meer andere staten verbindend is of zal zijn, alsmede akkoorden van elke aard, welke in het kader van bovenbedoelde overeenkomsten zijn of worden gesloten;
- e) wordt ten aanzien van elke lid-staat en Turkije onder "bevoegde autoriteit" verstaan de minister of ministers, dan wel een andere daarmee vergelijkbare autoriteit, onder wie op het gehele grondgebied van de betrokken staat of op een deel daarvan, de regelingen inzake sociale zekerheid ressorteren;
- f) wordt ten aanzien van elke lid-staat en Turkije onder "orgaan" verstaan het lichaam of de autoriteit, welke belast is met de uitvoering van de gehele wetgeving of een deel daarvan;
- g) wordt onder "bevoegd orgaan" verstaan :
- i) het orgaan van de lid-staat waarbij de betrokkene is aangesloten op het tijdstip waarop hij om prestaties verzoekt, of
 - ii) het orgaan dat aan de betrokkene prestaties verschuldigd is of zou zijn indien hij of één of meer van zijn gezinsleden woonden op het grondgebied van de lid-staat, waarop zich dit orgaan bevindt, of
 - iii) het door de bevoegde autoriteit van de betrokken lid-staat aangewezen orgaan, of
 - iv) indien het een regeling betreft inzake de verplichtingen van de werkgever ten aanzien van de in artikel 3, lid 2, bedoelde prestaties, de werkgever of de in zijn rechten gesubrogeerde verzekeraar, dan wel bij ontstentenis van dezen, het lichaam of de autoriteit welke door de bevoegde autoriteit van de betrokken lid-staat zijn aangewezen;
- h) wordt onder "orgaan van de woonplaats" en "orgaan van de verblijfplaats" verstaan, het orgaan dat ter plaatse waar de betrokkene woont, bevoegd is de prestaties te verlenen, respectievelijk het orgaan dat ter plaatse waar de betrokkene verblijft, bevoegd is de prestaties te verlenen volgens de wetgeving welke door dit orgaan wordt toegepast, of, indien een zodanig orgaan niet bestaat, het door de bevoegde autoriteit van de betrokken staat aangewezen orgaan

Artikel 2

Personele werkingssfeer

Deze verordening is van toepassing op werknemers op wie de wetgeving van een of meer lid-staten van toepassing is of geweest is, en die onderdanen van Turkije zijn, alsmede op hun gezinsleden en op hun nagelaten betrekkingen.

Artikel 3

Gelijkheid van behandeling en materiële werkingssfeer

1. Personen die op het grondgebied van een der lid-staten wonen en op wie de bepalingen van deze verordening van toepassing zijn, hebben de rechten en verplichtingen voortvloeiende uit de wetgeving van elke lid-staat onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van die staat, behoudens bijzondere bepalingen van deze verordening.
2. Het bepaalde in lid 1 is van toepassing op alle wettelijke regelingen betreffende de volgende takken van sociale zekerheid :
 - a) prestaties bij ziekte en moederschap;
 - b) prestaties bij invaliditeit, met inbegrip van die tot instandhouding of verbetering van de verdiencapaciteit;
 - c) uitkeringen bij ouderdom;
 - d) uitkeringen aan nagelaten betrekkingen;
 - e) prestaties bij arbeidsongevallen en beroepsziekten;
 - f) uitkeringen bij overlijden;
 - g) werkloosheidsuitkeringen;
 - h) gezinsbijslagen.
3. Titel III stelt de bijzondere bepalingen vast die van toepassing zijn op :
 - a) prestaties bij ziekte en moederschap;
 - b) prestaties bij invaliditeit, met inbegrip van die tot instandhouding of verbetering van de verdiencapaciteit;
 - c) uitkeringen bij ouderdom;
 - d) uitkeringen aan nagelaten betrekkingen;
 - e) prestaties bij arbeidsongevallen en beroepsziekten;
 - f) uitkeringen bij overlijden;
 - g) gezinsbijslagen.
4. Deze verordening is van toepassing op de algemene en bijzondere stelsels van sociale zekerheid, welke al of niet op premie- of bijdragebetaling berusten, alsmede op de regelingen betreffende de verplichtingen van de werkgever of de reder met betrekking tot de in lid 2 bedoelde prestaties.
5. Het bepaalde in titel III laat evenwel onverlet de bepalingen in de wetgeving van elke lid-staat met betrekking tot de verplichtingen van de reder.
6. Deze verordening is noch op de sociale en medische bijstand, noch op de regelingen betreffende prestaties aan slachtoffers van oorlogshandelingen of

Artikel 4

Verdragen inzake sociale zekerheid waarvoor deze verordening in de plaats treedt. Deze verordening treedt, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 5 wat de personele zowel als de materiële werkingssfeer betreft, in de plaats van elk verdrag inzake sociale zekerheid dat voor twee of meer lid-staten verbindend is en van toepassing is op Turkse werknemers krachtens de Europese interimovereenkomsten van 11 december 1953 inzake sociale zekerheid, gesloten tussen de staten welke lid zijn van de Raad van Europa.

Artikel 5

Internationale bepalingen welke deze verordening onverlet laat

1. Deze verordening laat onverlet de verplichtingen welke voortvloeien uit :
 - a) enig door de Internationale Arbeidsconferentie aanvaard verdrag, dat na bekrachtiging door een of meer lid-staten aldaar in werking is getreden;
 - b) de Europese interimovereenkomsten van 11 december 1953 inzake sociale zekerheid, gesloten tussen de staten welke lid zijn van de Raad van Europa.
2. Ongeacht het bepaalde in artikel 4 blijven van toepassing :
 - a) het Europese Verdrag van 9 juli 1956 betreffende de sociale zekerheid van arbeiders werkzaam bij het internationaal vervoer;
 - b) de gunstigere bepalingen van een verdrag inzake sociale zekerheid dat uitsluitend voor een of meer lid-staten en Turkije verbindend is.

.../...

Artikel 6

Ontheffing van de bepalingen inzake de woonplaats

Invloed van de verplichte verzekering op de terugbetaling van bijdragen of premies

1. Tenzij in deze verordening anders is bepaald, kunnen de uitkeringen bij invaliditeit, ouderdom of de uitkeringen aan nagelaten betrekkingen alsmede de renten bij arbeidsongevallen en beroepsziekten, verkregen op grond van een wettelijke regeling van een of meer lid-staten, op generlei wijze worden verminderd, gewijzigd, geschorst, ingetrokken of verbeurd verklaard op grond van het feit dat de rechthebbende in Turkije woont of op het grondgebied van een andere lid-staat dan die, op het grondgebied waarvan zich het orgaan bevindt dat deze uitkering verschuldigd is.

De voorgaande alinea is eveneens van toepassing op de afkoopsummen welke bij hertrouwen worden toegekend aan een weduwe of weduwnaar, die recht had op een weduwen- of weduwnaarspensioen of -rente.

2. Wanneer de wetgeving van een lid-staat de terugbetaling van bijdragen of premies afhankelijk stelt van de voorwaarde dat de betrokkene niet meer verplicht verzekerd is, wordt deze voorwaarde geacht niet te zijn vervuld zolang hij als werknemer verplicht verzekerd is ingevolge de wetgeving van een andere lid-staat.

Artikel 7

Aanpassing van de uitkeringen aan het loon- of prijsniveau

De in de wetgeving van een lid-staat opgenomen bepalingen inzake aanpassing van de uitkeringen aan het loon- of prijsniveau zijn eveneens van toepassing op de uitkeringen welke op grond van bedoelde wetgeving verschuldigd zijn, met inachtneming van het bepaalde in deze verordening.

.../...

Artikel 8

Non-cumulatie van uitkeringen

1. Krachtens deze verordening kan geen recht worden verkregen of gehandhaafd o
verscheidene uitkeringen van dezelfde aard welke betrekking hebben op
een zelfde tijdvak van verplichte verzekering. Deze bepaling is evenwel
niet van toepassing op uitkeringen bij invaliditeit, ouderdom of overlijden
(pensioenen) welke door de organen van twee of meer lid-staten overeen-
komstig het bepaalde in titel III of door een Turks orgaan worden vast-
gesteld.
2. De bepalingen inzake vermindering, schorsing of intrekking waarin de wet-
geving van een lid-staat voorziet in geval van samenloop van een uitke-
ring met andere uitkeringen van sociale zekerheid of met andere inkom-
sten, zijn op de rechthebbenden van toepassing, zelfs indien het gaat om
uitkeringen welke op grond van de wetgeving van een andere lid-staat
of Turkije zijn verkregen.

Deze regel is evenwel niet van toepassing indien de betrokkene gelijk-
soortige uitkeringen bij invaliditeit, ouderdom of overlijden (pensioenen)
geniet, welke door de organen van twee of meer lid-staten overeenkomstig
het bepaalde in titel III of door een Turks orgaan worden vastgesteld.

3. Ingeval de rechthebbende op uitkeringen bij invaliditeit of vervroegde
uitkeringen bij ouderdom beroepswerkzaamheden uitoefent, zijn op hem de
bepalingen inzake vermindering, schorsing of intrekking waarin de wet-
geving van een lid-staat voorziet, van toepassing, zelfs indien hij zijn
werkzaamheden op het grondgebied van een andere lid-staat of van Turkije
uitoefent.

TITEL II : VASTSTELLING VAN DE TOE TE PASSEN WETGEVINGArtikel 9

De wetgeving die toe te passen is op de Turkse werknemers die in de Gemeen-
schap werkzaam zijn, wordt overeenkomstig de in de artikelen 13, lid 1 en
2 a) en b), 14 en 17 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de
Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 gegeven voorschriften vastgesteld.

.../...

TITEL III : BIJZONDERE BEPAALINGEN MET BETREKKING TOT DE
VERSCHILLENDE SOORTEN PRESTATIES

Hoofdstuk 1 : Ziekte en moederschap

Artikel 10

Voor het verkrijgen, het behoud en het herstel van het recht op prestaties is het bepaald in artikel 18, lid 1 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 van toepassing.

Artikel 11

Voor de toekenning van prestaties en de vergoeding tussen de organen is het bepaald in de artikelen 19, 20, 21, 22, lid 1 a) en 4, 23, 24, 27, 28, 28 bis, 30, 32, 33, 34, 35 en 36 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 van toepassing.

Het bepaalde in artikel 22, lid 1 a) van genoemde verordening is evenwel slechts van toepassing op de werknemers die in een andere lid-staat dan de bevoegde staat verblijven om redenen die verband houden met de uitoefening van hun beroep, alsmede op hun gezinsleden die hen vergezellen.

Bovendien is het bepaalde in artikel 19 van genoemde verordening van toepassing op de Turkse grensarbeider die volledig werkloos is en aan de in de wettelijke regeling van de bevoegde lid-staat gestelde voorwaarden voor het recht op prestaties van de ziekte- en moederschapsverzekering voldoet, alsmede op zijn gezinsleden.

.../...

Hoofdstuk 2 - Invaliditeit

Artikel 12

Het recht op uitkeringen van een werknemer die achtereenvolgens of afwisselend aan de wettelijke regelingen van twee of meer lid-staten onderworpen is geweest wordt vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 37 in de eerste zin van lid 1 en in lid 2, 38 t/m 40, 41 lid 1 a) b) c) en c) en 2, 42 en 43 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971. Voor de toepassing van artikel 39, lid 4 van bedoelde verordening wordt evenwel rekening gehouden met alle gezinsleden, met inbegrip van kinderen, die in de Gemeenschap of in Turkije wonen.

Hoofdstuk 3 : Ouderdom en overlijden (pensioenen)

Artikel 13

Het recht op uitkeringen van een werknemer of van diens nagelaten betrekkingen wordt, zo deze werknemer onderworpen is geweest aan de wettelijke regelingen van twee of meer lid-staten vastgesteld, overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 44 eerste zin van lid 2, 45, 46 lid 2, 47, 48, 49 en 51 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971.

Niettemin :

- a) is het bepaalde in artikel 46, lid 2 van genoemde verordening zelfs dan van toepassing wanneer de voor het recht op uitkeringen gestelde voorwaarden zijn vervuld zonder dat een beroep moet worden gedaan op het bepaalde in artikel 45 van bedoelde verordening;
- b) wordt voor de toepassing van artikel 47, lid 3 van genoemde verordening rekening gehouden met alle gezinsleden, met inbegrip van kinderen, die in de Gemeenschap of in Turkije wonen;
- c) moet voor de toepassing van artikel 49, leden 1 a) en 2 en artikel 51 van genoemde verordening de vermelding van artikel 46 worden vervangen door die van artikel 46, lid 2.

Artikel 14

1. Het bevoegde orgaan van iedere lid-staat die door een bilaterale of multilaterale overeenkomst inzake sociale zekerheid met Turkije is verbonden, berkent de bij toepassing van genoemde overeenkomst verschuldigde uitkering.

Het vergelijkt vervolgens het bij toepassing van artikel 13 verkregen bedrag met het bij toepassing van deze overeenkomst verkregen bedrag.

2. De werknemer heeft van de zijde van het orgaan van elk der betrokken lid-staten recht op het bedrag van de krachtens de in lid 1 bedoelde overeenkomst verschuldigde uitkering, eventueel vermeerderd met een aanvullend bedrag dat gelijk is aan het verschil tussen de twee hiervoor bedoelde bedragen.

Hoofdstuk 4 : Arbeidsongevallen en beroepsziektenArtikel 15

Voor de toekenning van prestaties en de vergoeding tussen de organen is het bepaalde in de artikelen 52, 53, 54, 55, lid 1 a), 58, 61, 62 en 63 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 van toepassing.

Het bepaalde in artikel 55, lid 1a voornoemd is evenwel slechts van toepassing ingeval van een arbeidsongeval gedurende een verblijf op het grondgebied van een andere dan de bevoegde lid-staat.

Hoofdstuk 5 : Uitkeringen bij overlijdenArtikel 16

Voor het verkrijgen, het behoud of het herstel van het recht op uitkeringen in het bepaalde in artikel 64 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 van toepassing.

Artikel 17

Wanneer de rechthebbende op het grondgebied van een andere dan de bevoegde lid-staat overlijdt of woont, worden de uitkeringen bij overlijden overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 65 en 66 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 toegekend.

Hoofdstuk 6 : Gezins- en kinderbijslagenArtikel 18

Voor het verkrijgen van het recht op uitkeringen is het bepaalde in artikel 72 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 van toepassing.

Artikel 19

De gezinsleden van een werknemer die op het grondgebied van een andere dan de bevoegde lid-staat wonen genieten kinderbijslag overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 73 leden 1 en 2, 74, 75 en 76 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971. De werknemer op wie de Franse wettelijke regeling krachtens artikel 14, lid 1, sub a), van genoemde verordening van toepassing is, heeft echter voor zijn gezinsleden die hem vergezellen, recht op de gezinsbijslagen welke in de Franse wettelijke regeling zijn voorzien en in bijlage V van genoemde verordening zijn omschreven.

Titel IV - Diverse bepalingenArtikel 20

1. De bevoegde autoriteiten van de lid-staten en van Turkije verstrekken elkaar alle inlichtingen met betrekking tot de ter uitvoering van deze verordening getroffen maatregelen.
2. Bij de toepassing van deze verordening zijn de autoriteiten en de organen van de lid-staten en van Turkije elkaar behulpzaam als betroof het de toepassing van hun eigen wetgeving. De wederzijdse administratieve hulp van genoemde autoriteiten en organen is in beginsel kosteloos. De bevoegde autoriteiten van deze staten kunnen evenwel overeenkomen bepaalde kosten te vergoeden.
3. Voor de toepassing van deze verordening kunnen de autoriteiten en de organen van de lid-staten en van Turkije zich rechtstreeks met elkaar en met de belanghebbende personen of hun gemachtigden in verbinding stellen.
4. De autoriteiten, organen en rechterlijke instanties van een lid-staat mogen verzoekschriften of andere documenten welke hun toegezonden worden, niet afwijzen op grond van het feit dat zij in een officiële taal van een andere lid-staat of in de Turkse taal zijn opgesteld.

Artikel 21

1. De vrijstelling of verlaging van rechten, zegelrechten, griffie- of registratierechten waarin bij de wetgeving van een lid-staat of van Turkije is voorzien voor bescheiden of documenten welke ter uitvoering van de wetgeving van deze staat dienen te worden overgelegd, geldt eveneens voor overeenkomstige bescheiden of documenten welke ter uitvoering van de wetgeving van een andere lid-staat of van Turkije of van deze verordening dienen te worden overgelegd.
2. Alle akten, documenten of bescheiden van welke aard dan ook welke voor de toepassing van dit besluit dienen te worden overgelegd, zijn vrijgesteld van legalisatie door diplomatieke of consulaire autoriteiten.

Artikel 22

Aanvragen, verklaringen of beroepschriften welke ter uitvoering van de wetgeving van een lid-staat binnen een bepaalde termijn moeten worden ingediend bij een autoriteit, een orgaan of een rechterlijke instantie van die staat, zijn ontvankelijk indien zij binnen dezelfde termijn bij een overeenkomstige autoriteit, orgaan of rechterlijke instantie van een andere lid-staat of van Turkije worden ingediend. In dat geval zal de autoriteit, het orgaan of de rechterlijke instantie waarop aldus een beroep wordt gedaan, deze aanvragen, verklaringen of beroepschriften onverwijld doen toekomen aan de bevoegde autoriteit, het bevoegde orgaan of de bevoegde rechterlijke instantie van eerstbedoelde staat, hetzij rechtstreeks, hetzij door bemiddeling van de bevoegde autoriteiten van de betrokken staten. De datum waarop die aanvragen, verklaringen of beroepschriften bij een autoriteit, een orgaan of een rechterlijke instantie van een andere lid-staat of van Turkije zijn ingediend, wordt

beschouwd als de datum waarop deze zijn ingediend bij de autoriteit, het orgaan of de rechterlijke instantie welke bevoegd is hiervan kennis te nemen.

Artikel 23

1. Het bij de wetgeving van een lid-staat voorziene geneeskundige onderzoek kan op verzoek van het bevoegde orgaan op het grondgebied van een andere lid-staat of van Turkije worden verricht door het orgaan van de woon- of verblijfplaats van de rechthebbende op prestaties op een tussen de bevoegde autoriteiten van de betrokken lid-staten overeengekomen wijze.
2. Het geneeskundig onderzoek dat op de in lid 1 genoemde wijze is verricht, wordt geacht te zijn verricht op het grondgebied van de bevoegde staat.

Artikel 24

1. Het uit de toepassing van deze verordening voortvloeiende overmaken van bedragen vindt plaats krachtens de overeenkomsten welke op het tijdstip van overmaking tussen de betrokken lid-staten terzake van kracht zijn. Ingeval tussen twee staten zodanige overeenkomsten niet van kracht zijn, treffen de bevoegde autoriteiten van deze staten of de autoriteiten die terzake van het internationale betalingsverkeer bevoegd zijn, in onderling overleg de voor het overmaken noodzakelijke maatregelen.
2. Het uit de toepassing van deze verordening voortvloeiende overmaken van bedragen vindt plaats krachtens de overeenkomsten welke op het tijdstip van overmaking tussen de betrokken lid-staat en Turkije terzake van kracht zijn. Ingeval tussen Turkije en een lid-staat zodanige overeenkomsten niet van kracht zijn, treffen de bevoegde autoriteiten van beide staten of de autoriteiten die terzake van het internationale betalingsverkeer bevoegd zijn, in onderling overleg de voor het overmaken noodzakelijke maatregelen.

Artikel 25

Het bepaalde in de artikelen 89 t/m 93 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 geldt eveneens voor de toepassing van dit besluit.

Artikel 26

Onverminderd het bepaalde in bijlage I van dit besluit gelden de bijlagen I, III, IV en V van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 eveneens voor de toepassing van dit besluit.

.../...

Titel V : ToepassingsbepalingenHoofdstuk 1 - Algemene bepalingenArtikel 27

De modellen van de bewijsstukken, verklaringen, aangiften, aanvragen en andere documenten welke voor de toepassing van de Verordeningen (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 en Nr. 574/72 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 maart 1972 zijn opgesteld, worden eveneens gebruikt voor de toepassing van deze verordening. De aanvullende modellen, die eventueel voor de toepassing van deze verordening vereist zijn worden door de Administratieve Commissie vastgesteld.

Artikel 28

1. De bevoegde autoriteiten kunnen verbindingsorganen aanwijzen, die gerechtigd zijn zich rechtstreeks met elkaar in verbinding te stellen.
2. Ieder orgaan van een lid-staat alsmede elke persoon, die op het grondgebied van een lid-staat of van Turkije woont of verblijft, kan zich rechtstreeks of door bemiddeling van de verbindingsorganen tot het orgaan van een andere lid-staat wenden.

.../...

Hoofdstuk 2 - Toepassing van de bepalingen van
Titel I

Toepassing van artikel 8

Artikel 29

1. Wanneer de rechthebbende op een krachtens de wetgeving van een lid-staat verschuldigde uitkering eveneens recht heeft op uitkeringen krachtens de wetgevingen van één of meer andere lid-staten of van Turkije zijn de volgende voorschriften van toepassing :
 - a) indien de toepassing van artikel 8, lid 2 of lid 3 tot gevolg heeft dat deze uitkeringen gelijktijdig worden verminderd of geschorst, mag geen van deze uitkeringen verminderd of geschorst worden met een bedrag dat hoger is dan het bedrag dat wordt verkregen door het bedrag waarop de vermindering of schorsing krachtens de wetgeving op grond waarvan deze uitkering verschuldigd is, betrekking heeft, te delen door het aantal uitkeringen die verminderd of geschorst worden en waarop de rechthebbende recht heeft;
 - b) indien het uitkeringen bij invaliditeit, ouderdom of overlijden (pensioenen) betreft, die overeenkomstig artikel 46, lid 2 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 door het orgaan van een lid-staat zijn vastgesteld, houdt dit orgaan rekening met uitkeringen van andere aard, inkomsten of beloningen die vermindering of schorsing van de door dit orgaan verschuldigde uitkeringen tot gevolg kunnen hebben; dit geldt niet voor de berekening van het in artikel 46, lid 2 sub a) van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 bedoelde theoretische bedrag, doch uitsluitend voor de vermindering of schorsing van het in artikel 46, lid 2, sub b) van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 bedoelde bedrag. Van dat bedrag van deze uitkeringen, inkomsten of beloningen wordt slechts een gedeelte in aanmerking genomen, dat overeenkomstig artikel 46, lid 2, sub b) van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 vastgesteld wordt naar verhouding van de duur van de vervulde tijdvakken van verzekering.
2. Voor de toepassing van het bepaalde in artikel 8, leden 2 en 3 verstrekken de betrokken organen elkaar op hun verzoek alle terzake dienende inlichtingen.

.../...

Artikel 30

De voorschriften die van toepassing zijn bij samenloop van rechten op prestaties bij ziekte of moederschap, uitkeringen bij overlijden, alsmede rechten op gezins- of kinderbijslag krachtens de wettelijke regelingen van meer dan een lid-staat, zijn dezelfde als bepaald in respectievelijk de artikelen 8, 9 en 10 van Verordening (EEG) Nr. 574/72 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 maart 1972.

Hoofdstuk 3 - Toepassing van de bepalingen van titel IIArtikel 31

De voorschriften voor de toepassing van artikel 9 zijn dezelfde als bepaald in de artikelen 11 en 12, lid 1 van Verordening (EEG) Nr. 574/72 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 maart 1972.

Hoofdstuk 4 - Toepassing van de bepalingen van titel III

Afdeling 1 : Algemene voorschriften met betrekking tot de samentelling van tijdvakken

Artikel 32

Ingeval rekening dient te worden gehouden met tijdvakken die, onder de wetgeving van een of meer andere lid-staten zijn vervuld, is het bepaalde in artikel 15 van Verordening (EEG) Nr. 574/72 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 maart 1972 van toepassing.

Afdeling 2 : Ziekte en moederschap

Artikel 33

De voorschriften voor de toepassing van de artikelen 10 en 11 zijn dezelfde als bepaald in de artikelen 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24 eerste zin, 25, 27, eerste zin, 29, 32, 33 en 34 van Verordening (EEG) Nr. 574/72 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 maart 1972.

Afdeling 3 : Invaliditeit, ouderdom en overlijden (pensioenen)Artikel 34

- a) De aanvragen om uitkeringen bij invaliditeit, ouderdom en voor nagelaten betrekkingen (met inbegrip van pensioenen of renten voor wezen) worden ingediend overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 35, leden 1 en 2, 36 leden 1, 2 en 4 eerste zinsdeel, 37 alinea's a), b) en c) en 38 van Verordening (EEG) Nr. 574/72 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 maart 1972.
- b) Niettemin,
- i) is de betrokkene, wanneer hij in Turkije woont verplicht zijn aanvraag te richten tot het bevoegde orgaan van de lid-staat aan de wettelijke regeling waarvan de werknemer laatstelijk onderworpen is geweest. De aanvraag dient vergezeld te gaan van de vereiste bewijsstukken en te zijn opgesteld op het formulier dat is voorgeschreven in de wettelijke regeling van deze lid-staat.
- ii) het bepaalde in artikel 38 van genoemde verordening is van toepassing op alle gezinsleden van de aanvrager die op het grondgebied van de Gemeenschap of in Turkije wonen.

Artikel 35

De aanvragen van uitkeringen bij invaliditeit worden, ingeval de werknemer uitsluitend verzekerd is geweest krachtens de in bijlage III van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 genoemde wetgevingen, behandeld overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 39, leden 1, 2 en 3 en 40 van Verordening (EEG) Nr. 574/72 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 maart 1972.

Artikel 36

- a) De aanvragen om uitkeringen bij ouderdom, voor nagelaten betrekkingen en bij invaliditeit in andere gevallen dan bedoeld in artikel 35, worden behandeld overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 41, 42, 44, 46 eerste alinea van lid 1, 48 en 49, lid 2 van Verordening (EEG) Nr. 574/72 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 maart 1972;
- b) Bovendien zijn de volgende bepalingen van toepassing :
- i) het behandelende orgaan vermeldt op het in artikel 42, lid 1 van Verordening (EEG) Nr. 574/72 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 maart 1972 bedoelde formulier de tijdvakken van verzekering of wonen die krachtens de door dit orgaan toegepaste wettelijke regeling zijn vervuld, en zendt een exemplaar van dit formulier aan

P/vw

het orgaan van de invaliditeits- en ouderdomsverzekering of de verzekering bij overlijden (pensioenen) van iedere lid-staat waarbij de werknemer aangesloten is geweest eventueel onder bijvoeging van de bewijzen van verrichte arbeid die de aanvrager heeft overgelegd;

- ii) elk van deze organen vult het formulier aan met de vermelding van de tijdvakken van verzekering of wonen die krachtens de door dit orgaan toegepaste wettelijke regeling zijn vervuld, en zendt het naar het behandelende orgaan terug. Na ontvangst van alle formulieren waarin de tijdvakken van verzekering of wonen voorkomen; zendt het behandelende orgaan een exemplaar van de aldus aangevulde formulieren aan elk der betrokken organen, dat daarop het theoretische en het werkelijke bedrag van de overeenkomstig het bepaalde in artikel 46, lid 2 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 berekende uitkeringen vermeldt en de formulieren aan het behandelende orgaan terugzendt;
- iii) zodra het behandelende orgaan vaststelt dat artikel 40, lid 2 of artikel 48, lid 2 of lid 3 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 moet worden toegepast, stelt het de overige betrokken organen hiervan in kennis;
- iv) ingeval met de vaststelling van de uitkeringen meer dan drie maanden gemoeid zijn en uit de ontvangen inlichtingen blijkt dat een recht op uitkering is ingegaan in tenminste een lid-staat, is het behandelende orgaan verplicht een passend terugvorderbaar voorschot te betalen.

.../...

Artikel 37

De administratieve en medische controle vindt plaats overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 51 en 52 van Verordening (EEG) Nr. 574/72 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 maart 1972. Deze bepalingen zijn eveneens van toepassing in geval de rechthebbende in Turkije woont.

Artikel 38

De betaling van de uitkeringen vindt plaats overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 53 t/m 59 van Verordening (EEG) Nr. 574/72 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 maart 1972. Wanneer de rechthebbende in Turkije woont, vindt de betaling rechtstreeks plaats, tenzij anders is beslist is het verdrag dat voor de betrokken Lid-Staat en Turkije verbindend is.

Afdeling 4 : Arbeidsongevallen beroepsziekten

Artikel 39

De voorschriften voor de toepassing van artikel 15 zijn dezelfde als bepaald bij de artikelen 60, 61, 62, 64 eerste zin, 65, 66, 70, 73 en 74 van Verordening (EEG) Nr. 574/72 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 maart 1972.

Artikel 40

De voorschriften voor de toepassing van artikel 16 zijn dezelfde als bepaald bij de artikelen 78 en 79 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971.

Afdeling 6 : Gezins- en kinderbijslag

Artikel 41

De voorschriften voor de toepassing van de artikelen 18 en 19 zijn dezelfde als bepaald bij de artikelen 85 t/m 89 van Verordening (EEG) Nr. 574/72 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 maart 1972.

Hoofdstuk 5 : Financiële bepalingen

Artikel 42

Het bepaalde in de artikelen 93 t/m 96 en 97 t/m 107 van Verordening (EEG) Nr. 574/72 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 maart 1972 geldt eveneens voor de toepassing van dit besluit.

Hoofdstuk 6 : Diverse bepalingenArtikel 43

Het bepaalde in de artikelen 109 t/m 117 van Verordening (EEG) Nr. 574/72 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 maart 1972 geldt eveneens voor de toepassing van deze verordening.

Artikel 44

De bijlagen van Verordening (EEG) Nr. 574/72 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 maart 1972 gelden eveneens voor de toepassing van deze verordening, tenzij anders is beslist in bijlage II bij deze verordening.

Titel VI : Overgangs- en slotbepalingenArtikel 45

1. Deze verordening geeft geen rechten voor een tijdvak gelegen voor de datum waarop het in werking treedt.
2. Elk tijdvak van verzekering alsmede eventueel elk tijdvak van arbeid of wonen dat onder de wetgeving van een lid-staat is vervuld voor de datum van inwerkingtreding van deze verordening, wordt in aanmerking genomen voor de vaststelling van de rechten die zijn ingegaan overeenkomstig het bepaalde in deze verordening.
3. Onverminderd het bepaalde in lid 1, is een recht krachtens deze verordening ingegaan, zelfs indien het betrekking heeft op een gebeurtenis die voor de datum van inwerkingtreding van deze verordening is ingetreden.
4. Iedere prestatie die niet werd vastgesteld of die werd geschorst wegens de nationaliteit of de woonplaats van de betrokkene, wordt op diens verzoek vastgesteld of hersteld met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze verordening, mits de vroeger vastgestelde rechten geen aanleiding hebben gegeven tot een uitkering van kapitaal.
5. De rechten van de betrokkenen voor wie voor de inwerkingtreding van deze verordening een pensioen of een rente werd vastgesteld, kunnen op hun verzoek, rekening houdende met het bepaalde in deze verordening, worden herzien.
6. Indien het in lid 4 of in lid 5 bedoelde verzoek wordt ingediend binnen een termijn van twee jaar met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze verordening, worden de aan deze verordening ontleende rechten verkregen met ingang van deze datum, zonder dat het bepaalde in de wettelijke regeling van enige lid-staat met betrekking tot het verval of de verjaring van rechten tegen de betrokkenen kunnen worden ingebracht.
7. Indien het in lid 4 of in lid 5 bedoelde verzoek na afloop van de termijn van twee jaar volgende op de inwerkingtreding van deze verordening wordt ingediend, worden de niet vervallen of niet verjaarde rechten verkregen met ingang van de datum van het verzoek, behoudens gunstiger bepalingen in de wettelijke regeling van enige lid-staat.

Artikel 46

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op de bekendmaking in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lid-staat.

80

81

82

83

BIJLAGE I

(Artikel 26 van de verordening) .

Voor de toepassing van deze verordening moeten de bijlagen van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 als volgt luiden :

Bijlage I

ongewijzigd

Bijlage III

ongewijzigd

Bijlage IV

ongewijzigd

Bijlage VA. België

ongewijzigd

B. Denemarken

1° de tekst onder 1 wordt door de volgende tekst vervangen :

"1. Als werknemer in de zin van artikel 1, alinea b) sub ii) van de verordening wordt beschouwd de persoon op wie, wegens de uitoefening van werkzaamheden in loondienst de wetgeving op de arbeidsongevallen en beroepsziekten van toepassing is."

2° de punten 2 en 3 zijn niet van toepassing.

3° de tekst onder 4 wordt door de volgende tekst vervangen :

"4. De werknemers en rechthebbenden op pensioen of rente, alsmede hun in artikel 19, artikel 22 lid 1a) en artikel 23bis van de Verordening bedoelde gezinsleden ontvangen, wanneer zij in Denemarken wonen of verblijven, verstrekkingen op dezelfde voorwaarden als waarin de Deense wetgeving voorziet voor personen wier inkomen niet de in artikel 3 van de wet Nr. 311 van 9 juni 1971 op de volksgezondheidsdienst gestelde maximumgrens overschrijdt, indien bedoelde verstrekkingen ten laste komen van het orgaan van een andere lid-staat dan Denemarken."

4° de tekst onder 5 wordt door de volgende tekst vervangen :

"5. Het bepaalde in artikel 1 (I) Nr. 2 van de wet op de ouddomspensioenen artikel 1 (I) Nr. 2 van de wet op de invaliditeitspensioenen en artikel 2 (I) Nr. 2 van de wet op de weduwnpensioenen en weduwn-uitkeringen geldt niet voor werknemers of hun nagelaten betrekkingen die op het grondgebied van een andere Lid-Staat dan Denemarken of in Turkije wonen."

to

6° De tekst onder 7 moet door de volgende tekst worden vervangen :

"7. De bepalingen van de verordening maken geen inbreuk op de overgangsbepalingen van de Deense wetten van 7 juni 1972 op het recht op pensioen van Deense onderdanen die daadwerkelijk gedurende een bepaalde tijd, onmiddellijk voor de datum waarop de aanvraag wordt ingediend, in Denemarken hebben gewoond."

7° De tekst onder 8 moet door de volgende tekst worden vervangen :

"8. De tijdvakken gedurende welke een grensarbeider die op het grondgebied van een andere lid-staat dan Denemarken woont, op het grondgebied van Denemarken heeft gewerkt, moeten ten aanzien van de Deense wetgeving als tijdvakken van wonen worden aangemerkt. Dit geldt eveneens voor de tijdvakken gedurende welke een dergelijke werknemer naar het grondgebied van een andere lid-staat dan Denemarken wordt uitgezonden."

8° Punt 9 blijft ongewijzigd.

9° De volgende punten 10, 11 en 12 moeten worden toegevoegd :

["10. Voor de vaststelling van het recht op verstrekkingen bij toepassing van artikel 23, lid 1, alinea a) van Verordening (EEG) Nr. 1403/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 24 juni 1971, moet onder "gezinslid" worden verstaan een ieder die ingevolge de wet op de volksgezondheid als gezinslid wordt beschouwd.

11. Voor de toepassing van artikel 8, lid 2 van de verordening op de Deense wetgeving, worden de invaliditeits-, ouderdoms- en weduwenpensioenen beschouwd als uitkeringen van gelijke aard. (1)

12. Wanneer voor een werknemer op wie de verordening van toepassing is, recht op een invaliditeitspensioen krachtens de Deense wetgeving bestaat, is het verkrijgen van dit recht afhankelijk van de voorwaarde dat hij gedurende ten minste een jaar in Denemarken heeft gewoond en gedurende dit tijdvak lichamelijk en geestelijk geschikt was voor de uitoefening van normale werkzaamheden."

C. Duitsland

1° De tekst onder 1 moet door de volgende tekst worden vervangen :

"1. Artikel 6 van de verordening laat onverlet de bepalingen krachtens welke de buiten het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland voorgekomen ongevallen (en beroepsziekten), alsmede de buiten dit grondgebied vervulde tijdvakken van verzekering niet of slechts onder bepaalde voorwaarden aanleiding geven tot het verlenen van prestaties wanneer de rechthebbenden buiten het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland wonen".

(1) Moet slechts worden gehandhaafd voor zover de Raad het voorstel van verordening tot wijziging van de Verordeningen nr. 1403/71 en 574/72, waarin dezelfde bepalingen voorkomen, aanvaardt...

- 2° De punten 2, 5, 6 en 7 blijven ongewijzigd.
- 3° De punten 3, 4, 8 en 9 zijn niet van toepassing.

D. Frankrijk

- 1° De tekst onder 1, alinea a) wordt door de volgende tekst vervangen :

"1. a) De uitkering voor bejaarde werknemers wordt overeenkomstig de in de Franse wetgeving voor Franse werknemers geldende voorwaarden toegekend aan alle werknemers die onderdaan van Turkije zijn en op het tijdstip waarop zij hun aanvraag indienen op Frans grondgebied wonen."

- 2° Punt 1 alinea b) en punt 3 zijn niet van toepassing.
- 3° De punten 2 en 4 blijven ongewijzigd.

E. Ierland

- 1° De tekst onder 1, 3, 5 en 6 wordt door de volgende tekst vervangen :

"1. Als werknemer in de zin van artikel 1, alinea b) sub alinea ii) van de verordening wordt beschouwd eenieder die verplicht of vrijwillig verzekerd is overeenkomstig het bepaalde in afdeling 4 van de wet van 1952 op de sociale zekerheid en de sociale diensten (Social Welfare Act 1952).

"3. De werknemers en rechthebbenden op pensioen of rente alsmede hun in artikel 19, artikel 22 lid 1a) en artikel 26bis van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971 bedoelde gezinsleden, ontvangen wanneer zij in Ierland wonen of verblijven, gratis alle medische verzorging waarin de Ierse wetgeving voorziet, indien de kosten van deze prestaties ten laste van het orgaan van een andere lid-staat dan Ierland komen.

"5. Voor de vaststelling van het recht op verstrekkingen bij toepassing van artikel 22 lid 1, alinea a) van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971, wordt onder "gezinslid" verstaan een ieder van wie erkend wordt dat de werknemer in zijn onderhoud voorziet voor de toepassing van de wetten van 1947 tot en met 1970 op de volksgezondheid (Health Acts 1947 - 1970).

"6. Voor de toepassing van artikel 8 lid 2 van de verordening op de Ierse wetgeving worden de invaliditeits-, ouderdoms- en weduwnpensioenen beschouwd als uitkeringen van gelijke aard."

- 2° Punt 3 bis blijft ongewijzigd / (1)
- 3° De punten 2 en 4 zijn niet van toepassing.

F. Italië

Ongewijzigd

- (1) Moet slechts worden gehandhaafd voor zover de Raad het voorstel van verordening tot wijziging van de Verordeningen Nr. 1408/71 en 574/72, waarin dezelfde bepalingen voorkomen, aanvaardt.

G. Luxemburg

1° Punt 1 blijft ongewijzigd.

2° De volgende punten 2 en 3 worden toegevoegd :

["2. Voor de toekenning van het vaste gedeelte van de Luxemburgse pensioenen worden de tijdvakken van verzekering die onder de Luxemburgse wetgeving zijn vervuld door werknemers die niet op het grondgebied van Luxemburg wonen, gelijkgesteld met tijdvakken van wonen.

3. De aanvulling voor het bereiken van het minimumpensioen alsmede de verhoging voor kinderen in de Luxemburgse pensioenen worden toegekend naar evenredigheid met het vaste gedeelte." (1).

H. Nederland

1° De tekst onder 1 a) wordt door de volgende tekst vervangen :

"a) Degene die in het genot is van een ouderdomspensioen krachtens de Nederlandse wettelijke regeling en van een pensioen krachtens de wettelijke regeling van een andere Lid-Staat, wordt, voor de toepassing van artikel 27 en/of 28 van de Verordening geacht recht te hebben op verstrekkingen, indien hij voldoet aan de voorwaarden voor toelating tot de vrijwillige ziekenfondsverzekering van bejaarden."

2° De punten 1 b) t/m 4 blijven ongewijzigd.

I. Verenigd Koninkrijk

1° De tekst onder 1 moet door de volgende tekst worden vervangen :

"1. Als werknemer in de zin van artikel 1, alinea b), sub-alinea ii) van het besluit moet worden beschouwd een ieder die verplicht is als werknemer in loondienst premie te betalen".

2° De punten 2, 3, 5 en 6 blijven ongewijzigd.

3° De punten 4, 7 en 8 zijn niet van toepassing.

4° De tekst onder 9 wordt door de volgende tekst vervangen :

"9. Telkens wanneer de wettelijke regeling van het Verenigd Koninkrijk zulks voor het ingaan van het recht op prestaties verlangt, wordt de Turkse onderdaan die in een andere staat dan een lid-staat of Turkije is geboren, gelijkgesteld met de onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die in een dergelijke staat is geboren".

5° De volgende punten 10, 11, 12, 13 en 14 moeten worden toegevoegd :

["10. Voor de toepassing van het bepaalde in de artikelen 41 t/m 48 van de verordening, wordt rekening gehouden noch met de evenredige bijdragen die de verzekerde betaalt onder de wettelijke regeling van het Verenigd Koninkrijk, noch met de evenredige uitkeringen voor ouderdomspensioenen welke onder dezelfde wettelijke regeling verschuldigd zijn. Deze uitkeringen worden gevoegd bij het bedrag van de uitkering, verschuldigd uit hoofde van deze wettelijke regeling en vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van genoemde artikelen om de gehele daadwerkelijk aan de belanghebbende verschuldigde uitkering samen te stellen.

(1) Moet slechts worden gehandhaafd voor zover de Raad het voorstel van verordening tot wijziging van de Verordeningen Nr. 1403/71 en 574/72, waarin dezelfde bepalingen voorkomen, aanvaardt.

11. Voor de berekening van het loon in verband met de toekenning van de variabele toeslag afhankelijk van dit loon, zoals voorzien in de wettelijke regeling van het Verenigd Koninkrijk, voor de tijdelijke weduwenuitkeringen, wordt in afwijking van artikel 47 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971, de werknemer voor iedere in zijn hoedanigheid van werknemer gewerkte week onder de wettelijke regeling van een andere lid-staat gedurende het betrokken belastingjaar een bedrag toegerekend dat gelijk is aan het gemiddelde weekloon dat overeenkomt met het gemiddelde weektarief van de variabele toeslag evenredig aan het loon dat naar geraden wordt, aan een mannelijke of vrouwelijke werknemer respectievelijk dient te worden uitbetaald gedurende het lopende uitkeringsjaar.
12. Ten einde het recht op verstrekkingen vast te stellen bij toepassing van artikel 22, lid 1, sub a) en artikel 31 van Verordening (EEG) Nr. 1408/71 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1971, wordt onder "gezinlid" verstaan een ieder die wordt aangemerkt als ten laste komende persoon in de zin van de wet op de nationale verzekering of de wettelijke regeling voor arbeidsongevallen in het Verenigd Koninkrijk.
13. Voor de toepassing van artikel 6, lid 2 van de verordening op de wettelijke regeling van het Verenigd Koninkrijk, worden de invaliditeits-, ouderdoms- en weduwpensioenen aangemerkt als uitkeringen van gelijke aard.
14. Voor de toepassing van het decreet inzake niet-contributieve uitkeringen van sociale zekerheid en de werkloosheidsverzekering (Gibraltar), wordt een ieder op wie de verordening van toepassing is, geacht zijn woonplaats te hebben in Gibraltar, indien hij in een lid-staat woont."/ (1)

.../...

-
- (1) Moet slechts worden gehandhaafd voor zover de Raad het voorstel van verordening tot wijziging van de Verordeningen Nrs. 1408/71 en 574/72, waarin dezelfde bepalingen voorkomen, aanvaardt.

BIJLAGE II

(Toepassing van artikel 44 van de verordening)

Voor de toepassing van deze verordening moeten de bijlagen van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 maart 1972 als volgt worden gewijzigd :

1) Aan bijlage 1 wordt het volgende punt J. toegevoegd :

"J. Turkije " (1)

2) In bijlage 2 dient :

a) aan punt C. 2 a), i) de volgende onderverdeling te worden toegevoegd :

"- indien de belanghebbende in
Turkije woont :

Landesversicherungsanstalt Oberund
Mittel-Franken Bayreuth"

b) de tekst van punt C. 2b), i) door de volgende tekst te worden vervangen :

.../...

(1) Door de Turkse autoriteiten aan te vullen.

b) voor personen die krachtens de Duitse wetgeving en de wetgeving van één of meer andere lid-staten of Turkije verzekerd waren of als zodanig werden beschouwd of voor hun nagelaten betrekkingen :

i) wanneer de laatste premie krachtens de Duitse wetgeving aan de pensioenverzekering voor arbeiders betaald is :

- wanneer de belanghebbende in de Bondsrepubliek doch buiten het Saarland woont

of

wanneer hij buiten de Bondsrepubliek woont en de laatste premie krachtens de Duitse wetgeving aan een buiten het Saargebied gevestigd orgaan werd betaald :

- indien de laatste krachtens de wetgeving van een andere lidstaat of Turkije betaalde premie aan een orgaan van de Deense pensioenverzekering is betaald :

"Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein" (Verzekeringsinstelling voor Sleeswijk-Holstein), Lübeck

- indien de laatste krachtens de wetgeving van een andere lidstaat of Turkije betaalde premie aan een orgaan van de Ierse of Britse pensioenverzekering is betaald :

"Landesversicherungsanstalt Freie und Hansestadt Hamburg" (Verzekeringsinstelling voor de vrije en Hansestad Hamburg), Hamburg.

- indien de laatste krachtens de wetgeving van een andere lidstaat of Turkije betaalde premie aan een orgaan van de Nederlandse pensioenverzekering is betaald :

"Landesversicherungsanstalt Westfalen" (Verzekeringsinstelling voor Westfalen), Münster

- indien de laatste krachtens de wetgeving van een andere lidstaat of Turkije betaalde premie aan een orgaan van de Belgische pensioenverzekering is betaald :

"Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz" (Verzekeringsinstelling voor de Rijnprovincie), Düsseldorf.

- indien de laatste krachtens de wetgeving van een andere lid-staat of Turkije betaalde premie aan een orgaan van de Italiaanse pensioenverzekering is betaald : "Landesversicherungsanstalt Schwaben" (Verzekeringsinstelling voor Zwaben), Augsburg.
- indien de laatste krachtens de wetgeving van een andere lid-staat of Turkije betaalde premie aan een orgaan van de Franse of Luxemburgse pensioenverzekering is betaald : "Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz" (Verzekeringsinstelling voor Rijnland-Palts), Speyer.
- indien de laatste krachtens de wetgeving van een andere lid-staat of Turkije betaalde premie aan een orgaan van de Turkse pensioenverzekering is betaald : "Landesversicherungsanstalt Ober- und Mittelfranken, Bayreuth"
- "wanneer de belanghebbende binnen de Bondsrepubliek in het Saarland woont of wanneer hij buiten de Bondsrepubliek woont en de laatste premie krachtens de Duitse wetgeving aan een in het Saarland gevestigd orgaan is betaald : "Landesversicherungsanstalt Saarland" (Verzekeringsinstelling voor Saarland) Saarbrücken.

24

"
3) In bijlage 3 dient

a) aan punt C. 3 a) de volgende sub-alinea viii) te worden toegevoegd :

"viii) in de betrekkingen met
Turkije :

"Landesversicherungsanstalt Ober- und
Mittel-Franken, Bayreuth)" (Verzekerings-
instelling voor Opper- en Middeelfranken),
Bayreuth.

b) het volgende punt J. te worden toegevoegd :

"J. Turkije"(1)

4) In bijlage 4 dient

a) punt C. 3 b) de volgende sub-alinea viii) te worden toegevoegd :

"viii) in de betrekkingen met
Turkije :

"Landesversicherungsanstalt Ober- und
Mittel-Franken, Bayreuth" (Verzekerings-
instelling voor Opper- en Middenfranken),
Bayreuth

b) het volgende punt J. te worden toegevoegd :

"J. Turkije"(1)

(1) door de Turkse autoriteiten aan te vullen.